

LUND'S UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

Upplysningar om meddelarinnan.

Ellen Jeppsson, f. Svensson, Jernavik, Bråkne-Hoby
Helsinge.

Född den 6 juli 1880 i Farapo, Br.-Hoby.

För vidare upplysningar se Sagermans reg. för Broderen
Nils Svensson, Farapo, Bråkne-Hoby!

Blekinge
Björne åd
Björne Kog
Mär 1921

2
Vigd. Märta Jepson
Per. m. Märta Jepson
Född 1850 i M. Kog

När djävulen vådrar sina skatter.

Det var en flicka, som skulle
gå till en källa och hämta vatten. Och när hon
kom till källan, så var det fullt av vator på
vattenb. Hon försökte mata undan dem, men
hon fick ändå nägra i spammen. Och när hon
kom hem, så var det guldpenningar i stället. —
Se nu, att det var den onde som vådrade sina skat-
ter, och om man kom vid det tillfället, så
fick man dem man kom åt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

3152

Bätsman Kotte.

Det var en bätsman, som heter
Kotte. Hans hustru brukade de kalla för 'Kottan',
men det tyckte hon inte om. Och hon bad
Kotte, att han skulle försöka få ett armat
varm. Da' fick han haka dunder, och nu
kallade de hans hustru för 'Dunder-Kottan'.

Visa.

3152

"Där står en främling på vår gård,"
sade bonden.

"Öppna dörren, lynd honom skiga in!
Kanske det är vinnan min,"
svarade bondens hustru.

"Var shall den främling sitta då?"
sade bonden.

"På en stol vid mitt bord,"
svarade bondens hustru.

"Var shall jag själv sitta då?"
sade bonden.

"I vår spis, jämför vår gris,"
svarade bondens hustru.

"Vad shall den främling åta då?"

3152

sade bonden.

"Äggamat på silverfat,"
svarade bondens hustru.

"Vad shall jag själver åta då?"
sade bonden.

"Surer åb och kullen kej,"
svarade bondens hustru.

"Var shall den framling ligga då?"
sade bonden.

"I min rång, på min arm,"
svarade bondens hustru.

"Var shall jag själver ligga då?"
sade bonden.

"Under vår to fjärde vår so,"
svarade bondens hustru.

3152

Vaggrisar.

Ökorren gick uppå ängan och slog,
liksom det var två drängar,
lärkau räfsa och korpen drog,
och lille kisse misse han hörde.
När de hade kört hela dagen lång,
fingo de höra lärkau sång;
det var lille lärkau de hörde,
men det var lille boå som hörde.

* barnets namn insållas.

Vissa nara till Peter Johan,
till Peter Johan,
kalven o' koen,
grisen o' soen,
färet o' lammet o' bådiggen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

Gosse had en liten gullväska,
däruti han själv skulle åka,
en liten gullprick i sin högra hand
och smälde så många han kunde.
Härstas och vagnar det haver han nog,
pigor och drängar till husets belov,
och gick var han ville befalla.
(eller också: och många små pullor på taket.)

3152

När jag var sju o'inte kunnat sova,
gick jag te skogen o' leggde mig i hova,
skolor o' bokslor då hade jag te laka,
socker o' kakor, då hade jag te mat.

Vissa, nana till Feller Johau,
Lisen o' skiten, längt ålls vann.
Stora häxkor o' inga spans.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

3152

Gosse uppa längst ned
i det stora regnet,
fick han se, var flickan gick
på den gröna ängen.
Och ängen var grön,
och flickan var skön
och gosse var full av fädehet.

Hjärtans flicka, kom till mig,
trohet skall du finna.
Aldrig skall jag vilja dej,
om du vill bli min hustru.
Söker jag dej,
så töre und mig.
Det skall du nog få besöma.

Barnvisor.

När barnen satt i knäck, brökte de
likvom ro fram och tillbaka, och då lätto
man för dem:

Ro, ro se fiskaskär,
många fiskar få vi där,
en se far o' en se mor,
en se systrar o' en se bro
o' en se lilla bro (barnets namn)

Ro, ro se mara,
köpa feta hara.

Ro, ro se salta,
köpa feta galta.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

3152

Såg, såg skåra,
fyrå skyar o' lito mat.
Skår vi meca,
så får vi flera präger.

(Dessa delta lästes, när barnen salk i
läraröch och "rodde")

När man ungade barnia på bänkt,
brukade man sjunga:

Rida, rida, ranka,
härlig hälle Blanka,
Va ska vi rida?
Rida o fria
te en liten pia.
Va ska hon lieba?
Komma Margreta,
den glocka o den fda.
När vi kom dit,
så va där ingen lemmar
utan en gammel lynda,^{*)}
som satt på sopelynda
o sa: nu, nu, nu -.

3152

^{*)} Lynda = lynda.

Barnvisor

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

Petter gick he skräddaren o' skulle ha
 en rock sydd. Så frågade han, när den ble
 färdig. - "Ou rönda," sa skräddaren. O' rönda
 gick, o' Petter kom "Lodda mäster!" - "Tack för
 då Petter." - "Är min rock färdig?" - "Ja, Petter
 lille, då ble ingen rock, då ble bara ett par
 byxor." - "Vår blir di färdia" - "Ou rönda." -
 O' rönda gick, o' Petter kom "Lodda mäster!" -
 "Tack för då Petter." - "Är mina byxor färdia?"
 - "Ja, Petter lille, då ble inga byxor, då ble bara
 en väsk." - "Vår blir den färdi?" - "Ou rönda."
 O' rönda gick, o' Petter kom "Lodda mäster!" - "Tack
 för då Petter." - "Är min väsk färdi?" - "Petter
 lille, då ble ingen väsk, då ble bara en minne"

— "Vår ble den färdi?" — "Ou sonda." O sonda
gick o Petter kom. "Godta märker!" — "Tack för
då Petter." — "Ä min mörska färdi?" — "Petter
lille, då ble inga mörska, då ble bara ett
ett par vauvar." — "Vår ble di färdia?" — "Ou sonda"
O sonda gick, o Petter kom. "Godta märker!" —
"Tack för då Petter." — "Ä mina vauvar färdia"
— "Petter lille, då ble inga vauvar, då ble bara
ett par vantakummars." — "Vår ble di färdia"
— "Ou sonda." O sonda gick o Petter kom. "God-
da märker!" — "Tack för då Petter." — "Ä mina
vantakummars färdia?" — "Ä, Petter lille,
då ble ingenking".

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

Ulfkunge
Bråkholms hal
Bråkholms-Holm
Född 1831

Ulf 17 av Ann Johanna
Bör. av Källan Johanna
Född 1880

Grisen som inte ville hoppa över stållan.

Det var en gramma, som hade varit
på marknaden och köpt en gris, och när hon
skulle gå hem, så kom hon till en stållan,
och den ville inte grisens hoppa över. Då gick
hon tillbaka, och då mötte hon en häppa. "Småla
häppa, så gris! Grisen vill inte hoppa över
stållan, och jag kan inte komma hem till kvärl-
ten! - "Nej," sa häppen. Den mötte hon en eld.
"Småla eld, bräm häppen! Häppen vill inte så
grisen, grisens vill inte hoppa över stållan, och
jag kan inte komma hem till kvällen! - "Nej," sa
elden. Så mötte hon vatten. "Småla vatten, släck
elden! Elden vill inte bräma häppen, häppen

LUND'S UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

Aa 2030

vill inte sla grisens, grisens vill inte hoppa över
stållan, och jag kan inte komma hem till
kvällen." - "Nej," sa vallen. Så mötte hon en
ote. "Smälla ote, dricka ut vallen!" Vallen vil
inte släcka elden, elden vill inte brinna kär-
pen, kärpen vill inte sla grisens, grisens vill inte
hoppa över stållan, och jag kan inte komma
hem till kvällen." - "Nej," sa oten. Så mötte hon
en slaktkare. "Smälla slaktkare, slakta oten!" Oten
vill inte dricka vallen, vallen vil inte släcka
elden, elden vill inte brinna kärpen, kärpen
vill inte sla grisens, grisens vill inte hoppa över
stållan, och jag kan inte komma hem till kväl-
len." - "Nej," sa slaktkaren. Så mötte hon eftre njo.
"Smälla njo, häng slaktkaren!" Slaktkaren vil
slakta oten, oten vill inte dricka vallen, vall-
en vil inte släcka elden, elden vill inte brinna

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

Käppen, käppen vill inte sätta grisen, grisen
vill inte hoppa över ståtlan, och jag kan inte kom-
ma hem till kvällen." - "Nej", sa repet. Så möt-
te hon en råffa. "Smälla råffa, gnag av repet; re-
pet vill inte hänta slaktaren, slaktaren vill inte
slakta öten, öten vill inte dricka vattnab, vatt-
nab vill inte släcka elden, elden vill inte brinna
käppen, käppen vill inte sätta grisen, grisen vill
inte hoppa över ståtlan, och jag kan inte kom-
ma hem till kvällen." - "Nej", sa råffan. Så möt-
te hon en katt. "Smälla katt, tag råffan! Råffan vill
inte gnaga repet, repet vill inte hänta slaktaren,
slaktaren vill inte slakta öten, öten vill inte dri-
cka vattnab, vattnab vill inte släcka elden, elden vill
inte brinna käppen, käppen vill inte sätta grisen, gri-
sen vill inte hoppa över ståtlan, och jag kan inte
komma hem till kvällen." - Ja, det ville kat-

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—
3152

tu. Och kattan tog råttan, och råttan gnagde repet,
och repet hängde slaktarn, och slaktarn slakta-
de öten, och öten drack ut vattenet, och vatten-
et släckte elden, och elden brände häppen,
och häppen slog grisar, och grisar hoppade
över stållan, och gummian kom hem till
levallen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

Nyckeln till tillbehörrens skrin.

Här är det skriflet, som var vid den
grau, som bet i den skogen, som var vid
den gröna ängen vid det stora berget, som
skryttan stod på, som slöjt råvra, tog leder
fen, tog munnen och gnodde munnen, som
var vid nyckeln till tillbehörrens skrin.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

3152

Den lilla olyckliga fågeln hade va'it o'
 värpit ett ägg, o' det var så stort, så' en komme
 in i komma varken ridares eller gamlares eller
 krypanes föbi. Men jag, tills o' kvickes, sprang
 fram o' sparkade till ägget, så blommnan för ut o'
 födränkte 18 ferkessoleni. Men jag, tills o' kvickes,
 sprang upp i ett häd o' slog ner o' slag i resben
 ur min fars gamla armblöse pate, som ingen
 bonde var vid. — Så blev det så kallt, så
 att

Men efter den hölden blev det en sådan hetta,
 att 4 mila sjö förlorade o' all fisken stektes.
 Då skräckade kommena i grannen ut mig att
 plöcker upp all fisken i ett kåbafat, o' det var
 så stort, så att 18 par ökar fydde in i däc'at

på en skolbänna. - - - - -
Då haddade jag mina skimbrygg med karn-
mjälle o' skott i mitt in i lu hov o' skot huvu-
det av en brokbro. Gjorde o'misan av en drakoh
gubbe.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

24

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

Se go 'da', min far!
Sickan häck jag har.
Sicka ben, sicka lår,
sicka slenkt han far.

25

Killa korrva
kohle korrva,
korva sprack,
Killa drack,
Killa ble breast.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

Alfabetik.

Anders bossade, Carlsson dog, en-
ögde Fredrik gick hem, Iacob Jakob kom
lämna mot nyskolan, Ola Petter Kvarke
rensa sne lorsk utan värmt vatten, X
Y Z, Häringen kåta å å ö gubben å dö.

* kåta = gråla.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152.

Råkvaror.

När vi skulle leka "gimme", skulle vi först räkna ut vem som skulle "slå", och då hade vi en massa namn, ofta så långa att det tog hela tiden bara att räkna. Då vi körde och vandrade var nog:

vara bra knapp,
du slapp.

Eller: vara bra babb,
så att du, store dumme, slapp.

ett hov^o tre fyra,
våra gosar å' så dyra,
förl en shilling för man hov^o,
förl ett rummslycke fyra.

Vita härlar stodo på stall,
spillade spada, ejtis i hand,
se min maka,
smaka min kaka,
ärla påla puff.

Hjälpa me
sala me
sinka me so
sibber dej
sibbe do
xtra lara
Kajsa Sara.
Välk väck
vällingsväck
ut mā dej din längre häck.

31

Han bodde i paradis,
slaktade han sin feta gris.
Röd o fläck då sålde han,
nåntan den behålde han.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

Sockerbagarns lilla rålla
räkna råll så bli det ålla
men jag tro, att rållan tinger,
därför räknar jag till tinge:
ett, två, tre - - -

Pjotr
Björneholm
Mjölnar - Mjöly
1998 1931

33
Uppas den förgående
Vallnöcklockan
Bee os fallen förgående
Juli 1880 i Saragoza, Spanien

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

Hämmning.

Vallnöcklockan i Saragoza sa:

Kaska o spring,
kaska o spring!

Gåtor.

Då slo en hund på Viby slätt,
 han gick så skit,
 han hörs så vitt.
 Ja säger hans namn:
 Vad heter han.

Lönnung: "Vad".

35

Steklar sitt på steklar nävar,
stava till det med tre boksläver!

Lösning: d-e-f.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

Ordetår och talrätt.

Hoppa, gubben, d'å en båk,
spring, häring, d'å en släff!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

I skolan brukade pojkarne kalla flickorna för 'dåker'; och då fingo de till svar:

"Dåker å sura biller, som råkelses i
drickshusets julfästam"

? dåka , -ri = flicka.

38

Då va rolig, sa Gladde, när fröck
höst julaffan.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

39

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

Ieu hau à si° te, si° en han skamma
blo'ma' an.

3152

När ja han fåt denne o huv te, så
har ja fåt tre, sa pojken, när han fö
mors.

41

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

Blå Kajsa, så får du mycket vad man
är vick!

42

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

Han springer, som om han hade ellen
i hasarna.

43

Som folket å mest, när hälften å
skorvit.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

44

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

Syra, kallt, värka sommaren sänka
sig, sa Bengts - Skåne.

45

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

di får åla må en lann o' skeka
må en fjäle. (d.v.s. de ha det mycket
fattigt och svart.)

46

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

Det han väller ut ändan, som om
han skulle ut i borga trö.

47

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

Bulingen ska då va hörsonflös eller
härjomnågo.

3152

Då kommer mörk vann, mån nöllan
sover.

(Säges när nöjor har varit borta och
då gäst minne om nöjet som hänt under
tidens...) .

3152

Ja' spinner råmugarn o' harspar på
hållarna.

(Säges om man har likt minneslor
för sig, som det inte blir vigtigt. F. ex.
"Du har väl mycket att göra, du också?" —
"Ah, ja' spinner råmugarn o' harspar på
hållarna.")

Lekar."Borra jultäpple."

Man kunde vara två eller flera. Så
 hörde man händerna och lade dem överpå varandra,
 och så var det en som borrade med pekfingret ge-
 nom de andras händer, och så snart man borat
 genom en hand, så drog man undan ^{den} och den Ma-
 borrade sa: "Borra, borra jultäpple". När man kom
 ner till bordet, sa den som de hade sin händer
 hand på bordet: "Borra längre!" — "Jag kommer inte
 längre!" — "Varför?" — "Från äpplet".
 "Var kom äpplet?" — "Balcon levernus". —
 "Var kom levernus?" — "Malde mijab". —
 "Var kom mijab?" — "Balke baka". —

- "Var kom Kakau?" — "Hjälpet i ryggan? —
 "Var kom ryggen?" — "Elden brann? —
 "Var kom elden?" — "Vallnöts släckte." —
 "Var kom vallnöts?" — "Ornen drack." —
 "Var kom örnen?" — "Skampade åt skogen." —
 "Var kom skogen?" — "Gatan bröt." —
 "Var kom gatan?" — "Smeden smidde." —
 "Var kom smiden?" — "Sjölle vele." —
 "Var kom velet?" — "Duvorna åts" —
 "Var kom duvorna?" — "Ja, de flög åt alla väderstrucke."

LUND'S UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

3152

"Rulla bockalhorn!"

Fyra håll i versift hören av en
 schal och då rörde en rumb i schalen med
 handen och sa: "Rulla, rulla bockalhorn. När
 jag ber er hålla, skall ni släppa, och när jag
 ber er släppa, skall ni hålla!" Sedan sa han
 anlitningen: "Släpp!" eller: "Håll!" och de som då
 gjorde fel fick ge pann.

Hälsning.

När Skäminga-bran hälsade på en
person, så brukade hon säga:

Se goddag, se Gudfred,
du min lille gode vän!

Hur levir nu världen med dig?

Når du väl, mår du bra.

Se di glädies väl jag.

Hav du trålan, så fägnas det mig.

Hav du silver och gull,

skrin och kistor full,

då du harre ett förmöjsamt sinn.

Ett förmöjsamt sinn

det är niktadomen min.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3152

bott jag haver en fullbrogen vå.
Och en fullbrogen vå
var finner du våb den,
om ej Herren han givit dig den.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—
3152